

ЧОУ
граждан
пълз

КАНДИДАТИ ЗА ПРЪДСЕЛАТЕЛИ НА ФИРМАТА.

11 година

32 школна лекция на 1 мл.ок. класъ.

28 Априлъ 1933 г. петъкъ 8.ч.с.

следът гимнастикитѣ вънъ на поляната.
небето прошарено, лоста електричество.

ИЗГРЪВЪ.

КАЛИГАРИ ЗА ПРЪЛСЕЛАТЕЛИ НА ФИРМАТА.

Добрата молитва.

Коя мисълъ? ~~Мисълъ основна отъ минадиа пътъ, или на кой върхъ се намираше изната пътъ? Но говорите за настъпление и отстъпление!.~~ Отъ

чисто физическо гледище по какво се отличаватъ настъпление и отстъпление?

~~Настъпленето е прълъ личето, а отстъпленето е прълъ гърба.~~ ~~Настъпление във живота във времето разбира движение нагоръ. Тогава другото - отстъпление - е на толъ.~~ ~~Във отстъпленето твойсама и да едно безмъртвъ, а във настъпленето всъкога има елинъ порялъкъ.~~ ~~Настъпленето всъкога човъкъ мисли, а във отстъпленето той не мисли.~~ ~~Много естествено, вземете невъжия човъкъ и го некарайте да се качва по една~~ ~~висока платаница. Той да едно място ще се качи нагоръ, и~~ ~~първъ като ще има да копи нагоръ, то може да търси мяръ, и тънка ще та бърза,~~ ~~което да се поспре. А когато дойде очи процесь на отстъпление, слизане~~ ~~е то.~~ ~~Сега разбира се отстъпление има само когато силитъ, които атакуватъ съ~~ ~~по-голими и по-силни отъ тебе, тогава ти тръбва да отстъпиш;~~ ~~Настъпление~~ ~~става само, когато силитъ прълъ тебе съ по-слаби.~~ ~~И когато си по-силенъ, може~~ ~~да правишъ настъпление. Ако слабиятъ прави настъпление, той ще тръбва да отстъпи;~~ ~~а ако силниятъ прълъ слабия направи отстъпление, ако силниятъ направи~~ ~~една погръшка, той ще се зъсрами, той ще направи едно отстъпление и послъ, ще~~ ~~направи настъпление.~~ ~~Ако слабиятъ, който има голъма самоувърено~~ ~~стъпка, като направи една погръшка, прави отстъпление.~~

~~Сега, да вземемъ онзи законъ за разсъждение. Разсъжденията съ~~ ~~единъ метолъ.~~ ~~- Съпоставяне на нъшата във известна областъ.~~ ~~Има три положения.~~ ~~да ви изведа една малко сравнение. Йденето има три важни пункта. Първъ, ако~~ ~~далешъ храна на едно малко дете, каква тръбва да бъде храната му? - Житка~~ ~~тръбва да бъде; на възрастния тръбва да дадешъ твърда, здрава храна; а на слабия,~~ ~~пакъ житка храна. И ако измънишъ храната на здравия човъкъ, и я~~ ~~далешъ на едно дете, ти ще създадешъ едно болезнено състояние. И ако на~~ ~~стария човъкъ дадешъ храната на възрастния, той като нъма зъби, ако той не~~ ~~здравчи храната хубаво, и той ще страда. Важното е, храната тръбва да се здъвчи добре.~~ ~~Сега, законътъ е, лъпата не дъвчать храната. И тогава кое е детинското състояние на детето?~~ ~~- Когато човъкъ яде безъ да~~ ~~мисли, - когато никакъ не мисли, а направо да гълташъ храната.~~ ~~Ако имашъ храна за гълтане, добре е.~~ ~~Но ако глътнешъ онази твърдата храна, тогава онзи, който е дете и~~ ~~гълти храна~~ ~~та, какво си търси във живота?~~ ~~Какво състояние ще дойде? И всички хора, които~~ ~~иматъ затруднение във света, какво е тъхното положение?~~ ~~Имашъ затруднение,~~

или че си боленъ, или че си сиромахъ, или че си голъ, или те скъсали въ живота. Какво е положението ти? Това съ положения или на дѣтето, или на възрастния, или на стария. Затруднения съ това. Затрудненията на дѣцата съ, ~~тъ~~ ^{са} яли, безъ да му мислятъ.

Сега, всѣко едно учение трѣбва да има единъ изволь при сегашното състояние. Зепримѣръ всѣки единъ отъвасъ живѣе сега тъй както живѣе въ личността си, а никак живѣе въ своята индивидуалностъ. Личността е една стара фирма съ капиталъ, съ клонища, съ слугитѣ му, съ всичко туй. Това е човѣшката личностъ. А на какво може да уподобите вие човѣшката индивидуалностъ? Едно съзтезание въ тази фирма, да изпѣкнешъ ти като единъ отъ най-добрите работници. И най-послѣ, кое е истинското положение, което трѣбва да заемешъ въ една фирмѣ? Да бѫдешъ членъ на фирмата, или да се издигнешъ индивидуално въ фирмата? И най-послѣ третото положение, зашото три положения има, -ИДЕЯТА ДА СТАНЕШЪ ПРѢДСЕЛАГЕЛЬ НА ФИРМАТА. Та, всичките въ фирмата да кажатъ: ПРѢДСЕДАТЕЛЬ Е ТОЙ ТУКЪ! Сжеврѣмено азъ ви извеждащъ единъ законъ, какъ да възпитате себе си. Ти, човѣкъ, си една фирма съ голѣмъ капиталъ. Ти можешъ да живѣешъ въ своята личностъ, значи, само си членъ на своята фирмѣ, ти можешъ да живѣешъ индивидуално, искашъ да се издигнешъ индивидуално въ фирмата. Но най-хубавото кое е на фирмата? -ДА СИ ПРѢДСЕДАТЕЛЬ НА ФИРМАТА! -ДА СИ ПРѢДСЕЛАГЕЛЬ НА СЕБЕ СИ! Може въ тебе да е развита личността. Ше кажатъ, -той е личност на фирмата. Той е индивидуалностъ, тамъ най-знатенъ е той! вѣтрѣ! А казватъ: този е прѣдседателъ на фирмата!

Та, казвамъ, идеалното положение на човѣка е да бѫде прѣдседателъ на своята фирмѣ. Не е ли той прѣдседателъ, той трѣбва да има една амбиция. Най-голѣматъ амбиция, която човѣкъ може да има въ свѣта, да стане прѣдседателъ на своята фирмѣ! Сега ще ме питатъ, възможно ли е това? Тукъ е единствената възможностъ. Ако постигнешъ да станешъ прѣдседателъ на фирмата, ти си човѣкъ! Ако не постигнешъ това, ти си робъ, ти си ратай.

Сега, да ви се изясна образно. Какво нѣщо е човѣшката личностъ? Какво нѣщо е човѣшкиятъ индивидуализъмъ, и какво нѣщо е идеалътъ на човѣка, ~~не~~ ^{го} висше съзнание, неговото АЗЪ? Трѣбва да имашъ една ясна идея, трѣбва да имашъ единъ великъ стимулъ въ душата си, къмъ какво де се стремишъ. Сега, другото положение, което искамъ да изтѣкна прѣдъ васъ е слѣдущето. Вие сега казвате, че съществува нѣкадъ едно братство отъ хора. Но къдѣ е това братство? Въ ума ти сели една идея, нѣкакво братство, къмъ което имашъ стремежъ, но ти нито му знаешъ мѣстото, нито си ги виждалъ нѣкадъ, нито езика имъ знаешъ. Да кажемъ, вземете идеята за Б ога. Ние говоримъ за Божа, че Той е навсѣнадъ. Всички хора говорятъ за Него. Но хората нѣматъ за Бога една ясна прѣдстава. Какво се

разбира подъ думата -ясна прѣстава? Да се разберемъ, ето азъ какво разбирамъ подъ думата ясна прѣстава. /Уси поставя рѣцѣтъ върху печката, тя гори хубаво, а вѣнка е студено/.

Азъ имамъ ясна прѣстава за печката, дали я виждамъ или не, но азъ усъщамъ топлината отъ печката. Или мога да имамъ една ясна прѣстава за една свѣшъ, която гори и дава свѣтлина. Най-първо въ свѣта има центрове, физически центрове. Да кажемъ напримѣръ, центъръ на слънчевата система е слънцето. Сега, какви нѣща сѫ тия центрове? Тежнѣтията на всички други тѣла сѫ обрънати къмъ тия центрове. Слѣдователно, тамъ къмъ каждѣто сѫ тежнѣтията на каквите и да сѫ тѣла, тамъ е центъра. Но туй тѣло, за да стане центъръ, А. трѣбва да има известно излѣчване отъ себе си, известни енергии, които постоянно изпраша къмъ ония тѣла, които се стрѣмятъ къмъ него. Слѣдователно, Богъ е единъ центъръ. Духътъ на Бога, Съзнанието на Бога, Неговата Била сѫ центрове. И т.н.т. То е едно положение, разумно, което издава отъ себе си известна енергия, и всѣкога ти се стрѣмди да знаешъ, или не знаешъ ти имашъ известенъ стремежъ. Но най-първо ти не се стреми да опрѣдѣлишъ, какво е Богъ. Ако ти искашъ да опрѣдѣлишъ, какво е Богъ, ти ще мязашъ на едно малко дѣте, което като му дадѣтъ млѣко, то ще иска да анализира; и почне да го анализира, отъ какво е направено, кой го е направилъ и т.н.и като го изследва нѣколко дена, туй млѣко ще се развали и вече не става за ядене. На дѣтето не му трѣбватъ никакви разсѫждения, отъ каждѣ е, какво е, безполезно е за дѣтето да анализира млѣкото, а то трѣбва да възприема тази храна и да опита силата и. ИДЕЯТА ВА БОГА ТРѢБЕВА ДА СЕ ВЪЗПРИЕМА БЕЗЪ НИКАКИ РАЗСѢЖДЕНИЯ. Може нѣкой да каже, какъ може да възприемешъ известна идея безъ разсѫждения? Да възприемешъ известна идея безъ разсѫждение е едно състояние по-високо, отколкото ако го възприемешъ съ разсѫждение. Разсѫждението е единъ механически процесъ. Азъ като взема едно дѣрво и му удара единъ гвоздей 4 пъти, може да го накарамъ да мисли. Ще му кажа: тукъ ти е мѣстото! Сега единъ гвоздей и двѣ грели какво отношение иматъ. Казвамъ, азъ ви забихъ заедно и не можете да се мѣрдате. Но зашо е влѣзналъ гвоздея тамъ и той не знае. Но ако туй кажа на гвоздея, никаква философия нѣма. Тия грели живѣха едно време и безъ гвоздеи, и растѣха много добре. Сега дошълъ нѣкой умникъ, поразгледалъ гредата, и забилъ гвоздея, и му казва: тукъ ще седишъ, азъ съмъ господарь! Двѣ идеи, които у васъ сѫ спрѣни по този механически начинъ, това не сѫ идеи. Една идея въ такова състояние не е идея. Те е механическо състояние. Ако кажа 2 по 2 е равно на 4. Това знание ли е? Нѣма ли другъ начинъ на разсѫждение? За сега има ли другъ начинъ за разсѫждение? Азъ казвамъ 2 и 2 пакъ е 4. Но само този е единствения начинъ. Ако турите 3 по 3 колко прави? -9. А 3 и 3? Защо именно при дѣтѣ и при умножение и при съчиране имате единъ и сѫщъ резултатъ, а при 3-тѣ не е така. Нали сте философи. $2+2=4$
 $3\times 3=9$

Азъ бихъ изяснилъ, но колко ще платите ~~Казва единъ: изгубихъ си пътя.~~ -Ще ти
го кажа, но колко ще платишъ? ~~Е, нѣмамъ нищо. Бихъ ти платилъ, но изгубихъ~~
~~както си изгубилъ пътя~~
паритъ. -Че какъ ти да нѣмашъ нищо въ джеба си? ~~-Е, не знайхъ, че може да ги~~
изгубя. -Ти менъ познавашъ ли кой съмъ? -Не те познавамъ. -МОЕТО ИМЕ Е СЪДБА.
-Знаешъ ли какво мога да направя отъ тебе? -Не зная. -Всичко мога да направя
сега съ тебѣ. И мога да те вържа, и мога да ти покажа пътя, и всичко зависи отъ
мене. ~~Казвай какво искашъ сега отъ мене?~~ -АКО ЗНАЕШЪКАКЪ ДА ГОВОРИШЪ,ЩЕ ОПРАВИ
ПЪТЯ СИ. Но ако не знаешъ, какъ да говоришъ, че се намѣришъ въ едно положение,
въ което никога не си се намиралъ. Кажете ми сега, какво е отговорилъ пътника?

$2 + 2 = 4 \rightarrow 8 + 4 = 12$
 $2 \times 2 = 4 \rightarrow 3$ Така е разрѣшилъ въпроса, и като умножава и като събира полу-

чава 4. Послѣ, като се събератъ двѣтѣ 4-ки, получава се 8, по-
неже казва, ти си два пъти по-силенъ отъ мене, пътникътъ казва на съдбата, азъ
ще дамъ и моя дѣлъ, да станешъ числото 12. Знаете ли какво е казала съдбата?
Тя е казала: азъ ще ти дамъ числото 3. И колко е останало на пътника, който е
далъ на съдбата 4? Той е далъ на съдбата 4, и тя му е дала послѣ 3-тѣ. Същността
му е 4, и 3, правятъ 7. Сега какво разбирате отъ този разговоръ? Тя му каза-
ла, ти затова се изгуби, за да не познаешъ. И затова азъ те намѣрихъ, за ти дамъ
нищо. Слѣдователно, въ живота си, когато имате неприятност, и изгубите пътятъ си
зависи отъ
всѣ теки съдбата ще те намери нѣкадъ, и ~~у~~ ~~ти~~ въсъ, ако умно говорите съ нея
ти ще ви даде, ще ви покаже пътятъ, ако не говори умно съ нея, тя ще мълчи.

Сега, какво подразбира числото 4, тѣ ~~както~~ вие го знаете?
Числото 4, едва човѣкъ е почналъ да го употребява. Съ числото 2, човѣкъ ходи.
долову
Когато човѣкъ ходи ~~по земята~~, ~~прави стапки по пода~~, -ходи; едно, двѣ, три,
четири, но четириятъ иматъ стремежъ при ходенето; всѣкога, когато човѣкъ стъпва,
той всѣкога мисли нагорѣ въ покока, въ която се пази равновѣсие; та, въ числото
4, всѣкога въ човѣка има единъ стремежъ, като пристъпва, той всѣкога мисли за
горѣ, -една посока, въ която се пази равновѣсие. А числото 4, за равновѣсие има
числото 5. Числото 4 е мѫжки принципъ у човѣка, а числото 5, къмъ което се стрѣ-
живатъ
ми числото 4 е женски принципъ, или единъ мекъ принципъ, който осмисля ~~и~~ ~~и~~
тий, съ което ти искашъ да се съединявашъ, то е цѣль, то е принципъ за тебе, къмъ
което се стремишъ. Споредъ въсъ, кой принципъ се стреми, мекиятъ или силниятъ?
Силното въ свѣта. Стремежътъ всѣкога произтича отъ силното. Реализиранието
въ живота, постиженето въ живота всѣкога показва мекия принципъ. ЗА ДА ПОС-
ТИГНЕШЪ НѢЩО ~~у~~ ~~и~~ ТРѢБА ДА УПОТРѢБЯВАШЪ МЕКИЯ ПРИНЦИПЪ. ДА СЕ СТРЕМИШЪ
* Къмъ нѣкадъ, това показва силния принципъ. Да се стремишъ нѣкадъ, това показва
силния принципъ. Ти трѣбва да мислишъ, то е силниятъ принципъ. А, за да реализи-
рашъ нѣщо, то е чрѣзъ мекия принципъ; докато дойде да реализирашъ мекия prin-
ципъ, да го постигнешъ, не да го реализирашъ.
този стремежъ е съмнителенъ, трѣпливъ,

Ти се стремишъ чръзъ силния принципъ, а пъкъ, за да постигнешъ нъщо, то става чръзъ мекия принципъ. И за туй като съберете числата 4 и 5, колко дава? - Числото 9. То е крайниятъ резултатъ. Отъ числото 9, нататъкъ нъма къдъ да отивашъ. На числото 9, ако му туришъ още една единица, 9 и 1 равно 10. Туй число ще се разложи. То се разлага. Числото 10 е разложено число. Едното $\frac{1}{10}$ въ числото 10 се явява принципъ, къмъ който ти се стремишъ. Едното това е Мекия/принципъ въ свѣта, който е създадъ всичко. Не принципътъ, който се стреми да завлада, но принципътъ, отъ който всичко излиза, но той нъма никакъвъ стремежъ. Какъвто и да е стремежътъ на числата едно, то не може да се увеличи. Не зная, има един начинъ, може ли да се увеличи числата едно? Ако го умножавашъ само на себе си, не се увеличава, а ако го събиращъ само на себе си? Е добре, увеличава се, споредъ правилата на математиката тий ~~+~~. Какъ е възможно туй начало, отъ което всичко е излѣзло, то да се увеличи? Какъ ще го увеличите? За да го увеличишъ, трѣба да има нѣкакъ другъ по-голѣмъ отъ него, за да вземе отъ него, и то да се увеличи. Ако се увеличава, то не е най-голѣмъ/не е единица/. Значи, не е туй единица, ако се увеличава. Защото, вземете отъ какво излиза единицата? Произхода на единицата? Точката е една, ако означавате една точка, но тя не завзема никакво пространство, споредъ нашите понятия, а споредъ нашите разсѫждения на земята на тритъ измѣрение, всѣко тѣло, което не завзема ~~и~~ пространство, то не съществува отъ материалистическо гледище, а при това, туй, което не съществува, то се проявява. Споредъ нашия възгледъ, то като се проявява, се образува права линия, и показва пътътъ, по който вие можете да вървите. Или туй число ни показва само пътътъ, по който ние можемъ да идемъ до него. БОГЪ, КОЙТО СЕ ПРОЯВЯВА, НИ ПОКАЗВА САМО ЕДИНСТВЕНИЯ ПЪТЪ, ПО КОЙТО НИЕ МОЖЕМЪ ДА ИДЕМЪ ДО НЕГО. Числото едно или едно измѣрение показва единствения пътъ, по който ние можемъ да идемъ до този центъръ. И тамъ е смисълътъ. А този пътъ кой е? ПЪТЪ НА ВЕЛИКИЯ ЛЮБОВЪТА! Той е единствениятъ пътъ, по който ти можешъ да идешъ до този центъръ на живота. - Чръзъ законътъ на Любовта ти можешъ да идешъ до Центъра на живота. Сега влизаме до една областъ нова. Да идешъ, но какъ ще идешъ? Ако туй го представишъ нѣкакъ далече въ пространството, какъ ще идешъ? По кой начинъ можешъ да идешъ до него?

Но сега, нека се върнемъ къмъ човѣшките работи. Тази работа, азъ да ви кажа на какво замяза сега тази философия. Сега, да ви покажа тази философия, съ която ви позанимахъ малко. Ето на какво я уподобявамъ азъ. Тя мяза, като женили единъ овчаръ за царска дъщеря; та дошли и го поканили, всиматъ му кожуха и кривака, обличатъ го хубаво. Той казва, не зная какво ще стане. Тъ му ~~— Е, за кого?~~ — казватъ: ще те женимъ. За царската дъщеря. Послѣ, събрали се, съядене и пие.

Яли и пили и на другия денъ, пакъ го завѣли при овчаръ, при огъня, дали му и кривака,

зашто той не е билъ уменъ. -Тъ намърили, че този зетъ, когото тъ вънчавали не
било уменъ. И той казва, пита се, какво било туй нѣшо? Че станало нѣшо съ него,
сънили му дрехитъ, и той се чуди. Та, съвремената наша философия мяза на това.
Ние сме все като този овчаръ - вънчавани и развѣнчавани. Ние сме отъ вънчаните
и развѣнчаните. Че ти когато не можешъ да постигнешъ, имашъ известенъ идеялъ,
прѣзъ цѣлиятъ си животъ се стремишъ. Вънчаватъ те единъ денъ и, на другия денъ
ти пакъ се намъришъ като овчара съ кривака си, и пакъ съ сѫщите дрехи. Но ов-
чарътъ е по-уменъ. Той казва: това е садба. Той като чуе хлопките на овцетъ,
потупа ги малко, посвари си малко млѣчице, похапне си. Ако е уменъ, погледне къмъ
небето и си каже: още веднажъ такава шашарма не искамъ. За прѣдпочитане съ овци
тъ и млѣкото прѣдъ това достойнство и недостойнство! И въ какво седъло недос-
тоинството на овчаря? Че той билъ съ единъ пръстъ по-нисъкъ отъ булката. Ка-
то го турили на мѣрката, и като го питали защо? Той казалъ: не зная. Но всич-
ката причина била, че той билъ единъ пръстъ по-нисъкъ, а трѣбвало да бѫде ^{вно}нара-
съ няя - точно по мѣрката. И казвамъ, единъ пръстъ, ако не ви достига, точно
на мѣрката се изисква. Ако единъ пръстъ излѣзнесъ по-нисъкъ, ще се развали.

- 19 -
Но сега, да се повърнемъ. Всъкога когато човѣкъ се обѣрне къмъ
онзи Божественъ центъръ, има нѣколко правила, които трѣбва да спазвате. Когато
се приближавашъ къмъ нѣкой центъръ на свѣтлината, каквътъ е законътъ? Че прѣ-
метитъ, като отивашъ къмъ тѣхъ, ставатъ по-ясни и по-ясни. И най-послѣ всичко
се очертава хубаво и се добива известна красота. И когато слѣнцето сутринъ се
приближава къмъ насъ, сѫщиятъ законъ е, пакъ се развѣдрява, развѣдрява, показва
се, докато дойдемъ до пълния денъ, и послѣ падъ слѣнцето се отдалечава. Денъ и
нощъ, показватъ двѣ състояния, на които ние сега сме изложени. Сега, когато ти
се приближавашъ постоянно къмъ Бога, къмъ този първоначаленъ центъръ, у тебе ще
се яви едно развѣдряване на чувствата ти. ПЪРЕОТО Нѣшо, ВИЕ НЕ МОЖЕТЕ ДА СЕ
ПРИБЛИЖАВАТЕ, АКО ИМАТЕ ЕДНО СТЕГНАТО ЧУВСТВО. Ще ви дамъ едно правило психо-
логическо, което трѣбва да пазите въ ума си. Ако ти имашъ едно стегнато чувст-
во, ти се отдалечавашъ отъ Бога, не се приближавашъ; ако имате една стегната
мисъль, ти се отдалечавашъ, не се приближавашъ. Ако въ твоите чувства има
единъ моментъ на развѣдряване, ти се приближавашъ къмъ Бога; ако твоята мисъль
добие едно разширение, ти се приближавашъ. Може на слѣдния моментъ пакъ да
дойде първото състояние и пакъ ще се смѣни. Тогава, ЛЪЧЕБНОТО СРѢДСТВО, ако ти
е тежко, какво трѣбва да правишъ? ТАЗИ ПОСОКА, ВЪ КОЯТО ВЪРВИШЪ, СПРИ СЕ, НЕ
ВЪРВИ ПО-НАТАТЪКЪ. Щомъ ти е тежко, спри се, повече не върви. Ти си патникъ,
но си забѣркалъ работитъ си, че намъришъ сѫдбата. Ти ще се намъришъ въ една
нощъ и какво трѣбва да правите? Ще съберешъ малко дръвца отъ тукъ отъ тамъ,

ше накладешъ малко отънъ, и цѣлата нощъ ще седишъ и ще дремешъ, сутринъта съ първия лъчъ ще се яви сѫбата при тебе, и строго ще ти каже какво си тръгналъ ти тукъ? И ще те сѫди, че си тръгналъ по кривия путь? Тя ще те попита: ти познавашъ ли ме? Тога съ тръбва да я познаешъ.

Та казвамъ, този е путьтъ. Тя ще те повърне, ще ти покаже, кой е путьтъ, ще те опжти. И ти тръбва да се върнешъ. Ще се обърнешъ. Сѫбата казва: ~~ти тръбва да вървишъ отъ кадъто свѣтлината и топлината иде въ живота ти~~ Или, обърни се въ посоката отъ дѣто идѣ знанието, отдѣто идѣ живота. Тамъ отдѣто идѣ знанието, отдѣто идѣ живота, тамъ е Еогъ ~~Туй~~, което дава знание, което дава животъ, то е онзи Великиятъ Центъръ. Сега, вие по нѣкоя путь се спирате, имате едно приятно чѣвство въ себе си, една хубава мисълъ и казвате: какво ми косттуе хубава тази мисълъ? Вие пакъ се заблуждавате отвѣнка. Вие търсите реалността извѣнъ себе си. Извѣнъ човѣка нишо нѣма. Или казано друго яче, да ви изясна, извѣнъ какво ще намѣрите? Извѣнъ ~~има~~ фирмата ~~фирмата~~ нишо нѣма. Има безпорядъкъ. При личността ти си общественъ членъ на фирмата. Ти си индивидуалност, ти си издигнатъ въ фирмата - ПРЪДСЕДАТЕЛЬ ТИ СИ НА САМАТА ФИРМА! Това е смисълътъ. Отношение е това!

Търсете вашиятъ успехъ вътрѣ, не търсете вашия успехъ отвѣнъ. Всички нѣща отвѣнъ сѫ само условия. А знанието, великото знание е въ човѣшката душа. ТИ АКО НЕ СТАНЕШЪ ПРЪДСЕДАТЕЛЬ НА СЕБЕ СИ, НЕ МОЖЕШЪ ДА НАМѣРИШЪ БОГА; НЕ МОЖЕШЪ ДА ЕИЛИШЪ БОГА! Когато станешъ прѣдседателъ, тогава ще дойде единъ посланикъ отъ небето, ще те поздрави, че ти си вече господарь на цѣла една фирма, на цѣлъ единъ малъкъ свѣтъ. Когато една държава официално е заре~~гистрирана~~, тя има вече връзки съ другитѣ държави. Когато България бѣше подъ турското правителство, имаше ли самостоятелно управление? Нѣмаше прѣдседателъ посланици отъ другитѣ държави. Когато стана самостоятелна, дойдоха такива посланици отъ всичкитѣ държави, отъ Англия, отъ Франция и другитѣ държави. Когато дойде единъ посланикъ, това показва, че ти си една държава оформена, самостоятелна. Ако нѣма никакъвъ посланикъ, тогава какво си? Та, ви казвамъ, нѣкои отъ васъ сте членове на фирмата, нѣкои сѫ издигнати въ фирмата. Но какъ ви гледамъ, чито единъ отъ васъ не е прѣдседателъ на фирмата. Но всички сте кандидати за прѣдседатели на фирмата. Туй да бѫде идеяла ви сега. И на днешната лекция може да турите тъй заглавие - КАНДИДАТИ ЗА ПРЪДСЕДАТЕЛИ НА ФИРМАТА! И понеже сте кандидати, сега ще попѣемъ малко. ^{На} Хайде да видимъ сега фирмата коя пѣсенъ ще изпѣете? Я направете сега нѣкоя нова пѣсенъ на вашата фирма. Тогава изпѣйте сега "Грѣе Слѣннето", тя е пѣсенъ по-близо до фирмата. Сега вѣче ще пѣятъ все прѣдседатели на републиката. Е, започнете сега. /всички изпѣме пѣсенъта./ Тръбва да прѣвеждате физически свѣтъ. Цѣлиятъ физически свѣтъ е

създаденъ все отъ ~~хирди~~ формули. Той е свѣтъ на формули. Всѣка една формула има свое разрешение и помощта, която хората може да си дадатъ се уподобява на слѣдующия разкѣсъ. Единъ пѣтникъ се спрѣлъ при единъ кладенецъ. Но крадене пѣтъ нѣмалъ вѣже да се извади вода отъ него. А вода имало, и пишело единъ надписъ: при този кладенецъ само като се събератъ 12 души, могатъ да изтеглятъ вода отъ него. 12 души, които иматъ по единъ малъкъ поясъ, могатъ да изтеглятъ вода отъ памъ; които нѣма поясъ, не могатъ да изтеглятъ вода.

Та казвамъ, групирането на хората помага имъ да изтеглятъ вода. Така само водата може да излѣзне отъ краденца. Всѣка една мисъль, която нѣма единъ поясъ, тя не може да се реализира. Всѣка една мисъль, която нѣма разрешение показва, тия 12 души не сѫ дошли още 12 души трѣбва да дойдатъ. Сегашните хора мязатъ на ония пѣтници, които дошли при кладенца, но безъ пояси, и се разговарятъ, кой дошълъ първи; 1, 2, 3, 4, по редъ знаятъ се всички, кой кога е дошълъ. Прѣвъ или послѣденъ, кой е най-важниятъ. Послѣдниятъ, ако той дойде съ поясъ.

Ако при кладенца има 11 души и всички сѫ съ пояси, важенъ е послѣдниятъ, който ще дойде съ поясъ. И тогава се наредатъ всички. ПОСЛѢДНИЯТЪ ЗНАЧИ, Е РЕАЛИЗИРАННЕТО НА НѣШАГА. Това е тази послѣдната мисъль, съ която се реализиратъ нѣщата.

Щомъ нѣшата се реализиратъ, значи, тя трѣбва да даде своя си поясъ. Тогава се реализиратъ нѣшата. А щомъ излѣзне водата започва единъ новъ животъ. Законътъ е такъвъ: този послѣдниятъ, който е дошълъ, той пакъ послѣденъ ще пие вода.

Най-първо ще пие вода, който прѣвъ е дошълъ; че послѣ, втори, трети. Ти ако си послѣденъ, прѣвъ не можешъ да пиешъ вода. И ти, който послѣденъ си далъ пояса си додето всичко се реализира, ти ще бѫдешъ послѣденъ. Най-малкото, което остава, него ще реализирашъ. И послѣ, всѣки ще си вземе пояситъ назадъ, и пакъ наново.

Сега вие не можете да видите красавата картина, какво значи ПѢТЬ. Че най-хубавиятъ пѣтъ, по които човѣкъ може да вѣрви, кой пѣтъ е този? ТОЗИ Е ПѢТЬ НА ЛЮБОБѢТА! ТОЗИ Е ПѢТЬ НА ЖИВОТА! По-хубавъ пѣтъ отъ този нѣма! Който знае какъ да ходи по този пѣтъ, по-хубавъ отъ този нѣма. А който не знае, какъ да ходи по него, по-лошъ пѣтъ отъ него нѣма. Има много пѣтища, по които човѣкъ може да ходи.

Сега запримѣръ, вие не пѣете съ вѣодушевление. Вие пѣете като хора, които пѣли, пѣли, и казвате: дотегна ми да пѣемъ. Не, вие не сте пѣли още. Азъ наричамъ истинско пѣние слѣдующето. Като срѣшнете нѣкой човѣкъ, който е забѣркалъ работитъ си, и ти като почнешъ да пиешъ, че той да разрѣши работитъ си. Или онзи, който е изкълчилъ крака си, и ти започнешъ да пиешъ, че намѣсти му се крака; или гледашъ, нѣкой умрѣлъ, ти си вѣрвишъ и си пиешъ, и той оживѣ отъ твоето пѣние. Ще кажете: при умрѣлъ човѣкъ пѣли се? И знаете ли на какво мяза това? Единъ овчаръ си игралъ и пѣлъ, по пѣти носатъ едно умрѣло.

12 попа носатъ този умрълъ насръща му. И казватъ за него: този дива^{тъ}, какво прави на пътя? И да си върви, тукъ има умрълъ. Но докато идатъ до него, той все си пълъ. И умрълиятъ станалъ. Овчарътъ казва, какво значи умръло? Отива при него и го дига. И той станалъ. Той питатъ: какво значи умръло? И тъ не могатъ да му кажатъ, какво значи, умръло. Тъ му казватъ: при умръло не може така да се пъе. Но той не ги разбира.

Та, сега и вие станете такива музиканти, че да не знаете, какво значи умръло, умрълъ човекъ^и ония няматъ вече образъ да покажатъ, че този човекъ е умрълъ. И умрълиятъ пита сега: какво сте ме понесли? И отива при овчаря и му казва: много ти благодаря, защото, ако не бъше твоята пъсень, тия 12 попа щъха да ме отнесатъ и зароватъ. Не съ благодътели, които носятъ човека да го зароватъ. Но добродътель е, който си върви по пътя и си пъе^и ПЪНИЕТО ТОВА Е ВЪЗКРЕСЕНИЕ НА ЖИВОТА! Ти стани овчар^и пъсъ. И можешъ да заздравишъ пъните на поканените гости, които носятъ умрълия. Тъ всички съ богомлоци, сериозни, облечени съ съ черни дрехи. Есички четатъ молитви, за невидимия светъ го носятъ. Азъ уполобявамъ несрѣтитъ въ живота^и. Есъкога когато ти имашъ една несрѣта въ живота, твоята работа мяза на погребване съ 12-тъ попа. Пишешъ нѣщо, учишъ си нѣщо, но несрѣта те посрѣнне, погребе се. Ти тръгнешъ. Овчарътъ те срѣщне, върви си той и си пъе, вземи му ти овчарската пъсень. И най-първо овчарите отидаха да се поклонятъ, ангелите се явиха на овчарите, не се явиха на видни, знаменити личности въ света, но се явиха на овчарите.

Сега, има ли още време овчарътъ да пъе? /има още 5 минути/. Добрѣ. Защо е силно и тихо пънietо? Какви съ законите на една музика? Тихото пъние, значи, не алече го слушашъ. Едва се слуша и произнася. А силното пъние е много близо до тебе. Но знайте, че пънietо ще мине покрай тебе и пакъ ще се отдалечи. Ти казвашъ: приближава се. Туй, което се приближава, става тихо. Слѣдъ,

като си иде, пакъ ще стане силно. И пакъ става тихо. И като почнешъ да слушашъ, че се усилва, идва при тебе. А като не можешъ да го слушашъ, значи, то си е заминало. Значи, музиката е приятна само като се усилва. Когато е близо при тебе. А когато се спре, не я чувашъ вече, ти тръбва да знаешъ, вече си обѣркаль работитъ. Нѣкой казва: азъ не мога да пъя. - Обѣркали се работитъ ти. Никога не казвай, че не можешъ да пъешъ. Можешъ да кажешъ: не съмъ се опитвалъ, но не мога

шомъ кажешъ: не мога, дяволътъ печели; шомъ кажешъ: мога, печелишъ ти. /У. тегли съ лъка на цигулката слабо и сильно, цѣлиятъ лъкъ/. Я вземете този тонъ. /У. свири, тихо и много дълбоко/. Сега, тази е въшата пъсень на фирмата^и за прѣследатели!

САМО СВѢТЛИЯТЪ ПЪТЪ НА МѢДРОСТЬТА ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА!

ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЪ ЖИВОТА!

7.7;ч;с;